

подчиненный попереди Охридскому Архіепископу 81), почестенъ быде съ патриаршеско достоинство 82).

Но не обращающъ вниманіе на това, що България ся раздѣлила въ ово време на двѣ Архіепископства, изъ които едното е было собственно въ Българско Царство, а друго въ Цариградско владычество; обаче и двата Архіепископства ся были независимы и самостоятельны, а слѣдовательно Българската Църковь и Іерархіята ѿ и въ овыи случай не са были подчинены никакому небългарскому патриарху, а само на своите си Българскы Архіепископы, и нихнытъ Архіепископы всегда са ся ползовали съ правата на независимостъта до по-выше отъ половина на миналото осемнадесето столѣтіе. Свидѣтельства и за това намѣрваме пакъ въ самытъ Цариградскы лѣтописцы, въ църковны писатели и даже въ своеручнытъ документы на Охридскытъ Архіепископы. Така на примѣръ:

а) Маттей Властаръ, жившій въ четиринадесето столѣтіе говори: „Никакому Патриарху неподчинены Церкви са тыя: Церковь Българска, коѣкто почестилъ е Царь Юстиніанъ, каквото е извѣстно изъ неговъ обнародванъ указъ“ и пр. 83). И пакъ: „Архіепископы Българскій и Кипрскій по 131-о Юстиніаново узаконеніе имать право да зимать клирицы отъ подвластнытъ имъ епископы и дагы возводятъ на епископскій степенъ“ 84). Изъ тыя двѣ свидѣтельства Властаровы всякій може да ся увѣри, че и въ негово време Архіепископъ Охридско-Българскій былъ е не токмо самъ независимъ и самостоятеленъ, но ималъ е и пълнъ власть на Епископытъ, които занимавали Българскы Еписко-

81) Grigorias Lib. II.

82) Jibidem, et gaogr. Acropolis in. Ejus Historia.

83) Ματθ. τοῦ Βλασταρ. σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον edit 1859.- ἐν Ἀθήναις τομ. IV, σελ. 258. —

84) Πηδάλιον-εν Αεφίχ τῆς Σαχζονίας edit. 1800 σελ. 19 σημ. I.